

מאורות אל העבר

יח טבת תשמ"ז | 07/01/1980

דב יוסף

דב יוסף. טדי בראונר לפ"מ, ויקיפדיה, נחלת הכלל

מנהיגי היישוב היהודי היו אובדי עצות. המצור על ירושלים בעת מלחמת העצמאות הלך והתהדק, וכמויות המים והמזון הלכו ואזלו. הפתרון למשבר התגלה בדמותו של עורך הדין הירושלמי, דב יוסף. דב (ברנרד) יוסף נולד בקנדה בשנת 1899, ולצד התמקצעותו במשפטים, עסק מנעוריו בפעילות ציונית. היה ממארגני הגדודים העבריים, מראשי תנועת העבודה, מעורכי הדין המובילים בארץ, ומי שהיה אחראי על גיוס מתנדבים לצבא הבריטי. אך עתה, קיבל עליו יוסף את המשימה המורכבת מכולן: לאחר שמונה למושל ירושלים, פעל ביסודיות, בשיטתיות ובהוגנות בחלוקת מעט המזון שהיה בעיר. או הגיע אליה בשיירות, תוך שהוא מנצל לטובת העיר כל כיכר לחם וכל בור מים. הצלחתו לסייע לבירה לעבור את ימי המצור, הביאה את בן גוריון לבקש ממנו להיות אחראי על חלוקת המזון ועל המשאבים המעטים בישראל כולה. למרות האבל על ביתו לילה־נעמי, שנפלה בקרבות מלחמת העצמאות, הסכים יוסף לכהן כשר האספקה והקיצוב, והוביל את מדיניות הצנע שאפשרה לישראל להתגבר על אתגרי קליטת העלייה ההמונית. יוסף, שכיהן במגוון תפקידים ציבוריים שונים נוספים, נפטר בי"ח בטבת תשמ"ז (7.1.1980).

